

Joukkojen Alotekyvyn Tappajat

Teollisuusunionistien väitteet poliittisten puolueiden kelvottomuudesta työväenluokan luokkataistelunaseina ovat viime vuosien aikana toteutuneet käytännöllisessä elämässä selvemmin kuin milloinkaan ennen.

Milloinkaan ennen ei työväenliikkeen nimellä kulkevien poliittisten liikkeiden historiassa ole tapahtunut senluontoista rappeutumista, kuin mitä tapahtuu nykypäivinä n.k. "kommunistisessa" liikkeessä, sen suhtautumisessa vairsinaisen palkkatyöväestön luokkataistelupyrkimyksiin. On jo aika tuon liikkeen lomoissa kulkevien palkkatyöläisten ryhtyä tutkimaan mihin he todella ovat kulkemassa.

SOSIALIDEMOKRAATTINEN liike, josta emme tässä aio pitemmälle puhua, myi itsensä peittelemättä kussakin maassa valitseville luokille sodan aikana. Se luopui avoimesti niistäkin vähistä luokkataistelupyrkimyksistä, mitkä se aikaisemmin omasi työväenluokan taloudellisella taisteluareenalla. Tästä johtuen sen jättivätkin työläiset avoimesti ja ryhtyivät rakentamaan itselleen uusia, etujansa vastaavia järjestöjä; yleinen radikalistuminen ollen niissä vähäisissä liikkeissä ilmeistä, joita eri maissa näiden työläisjoukkojen pyrkimyksistä onnistuttiin luomaan. Sosialidemokraattisen liikkeen rappeutuminen siis tavallaan puhdisti nykyaikaisen kapitalismin alaisuudessa riistettävänä olevien työläisjoukkojen käsitteitä siihen nähden, mikä toiminta heidän edulleen sopii ja mikä ei. Tämän tietysti perustekijänä johti se kapitalistisen talousjärjestelmän tilanne, johon oli kaikissa kapitalistisissa maissa kehitytty.

Nykyinen "kommunistinen" liike kautta maailman on kurjistumisessaan päässyt siinä suhteessa paljon edelle sosialidemokraattista liikettä, että se kykeni proletaarisuuteen vedoten vetämään mukaansa suuren osan myös varsinaista pohjajoukkoa juuri niistä piireistä, jotka sosialidemokratiaan kyllästyneinä halusivat jotain omintakeista luokkataistelunaseekseen luoda. Nyt se on saanut toimintansa kautta tapetuksi pohjajoukkojen alotekyvyn kaikkialla, missä sillä on mahdollisuutta joukkoja ollut mukaansa vetää. Tilanne onkin tästä kehitynyt sellaiseksi, että nykyään ei missään maassa ole "kommunististen" puolueiden muokassa enään kuin pieni murto-osa siitä työläisliikkeestä, joka toimi luokkaliikkeessä ennen sotaa ja sodan aikana. Suurin osa heistä on peittyneenä ja väsyneenä syrjäytyneet kuin

odottamaan, mitä kapitalistinen kehitys lopuksi tulee työväenluokalle tuomaan.

Kaikkien "kommunistipuolueiden" jäsenmäärä Kommunistisen Kansainvälisen viralliseksi tiedoksi todettujen numeroiden mukaan on laskenut keskimäärin noin viidenteen osaan siitä, mitä niiden jäsenmäärän sanotaan olleen vielä muutamia vuosia sitten. Joissakin maissa on vähennystä tapahtunut enemmän kuin neljä viidesosaa jäsenmäärästä. Itsensä Venäjän puolueen jäsenistössä ei virallisiksi väitettyjen tietojen mukaan pitäisi olla enään kuin noin yksi prosentti sitä jäsenistöä, joka siellä oli puolueessa vallankumouksen aikana. Yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia on jäsenistöä, joka on puolueeseen yhtynyt jälkeen vallankumouksen ja määrävänä osana puolueessa on erinäisissä virkatehtävissä oleva palkkaa nauttiva johtajisto. Varsinainen palkkatyöväestö ei siellä, enempää kuin muissakaan maissa, ole puolueessa muuna kuin papereilla olevina numeroina.

Kansainvälisen tietoina kerrotaan jäsenmäärän muissa maissa laskeneen siten, että kun Saksassa vielä joitakin vuosia sitten oli 350,000 jäsentä puolueessa virallisten tietojen mukaan, ei niitä nykyään ole kuin 80,000 virallisten tietojen mukaan, ja näisäkin on viisi ryhmää, joista Moskovan johto hyväksyy vain yhden. Siis verrattain pieni on Kansainvälisen vaikutus Saksassa, melkein pä kokonaan merkityksetön. Ranskassa niimikään, jossa joitakin vuosia sitten piti olla virallisten numeroiden mukaan noin 200,000 jäsentä Kolmannen Kansainvälisen alaosastossa, ei koko puolueessa ole enään samojen tietojen mukaan kuin noin 40,000 ja he, kuten saksalaisetkin, jakautuvat neljään viiteen ryhmään, joista vain yhden Moskova hyväksyy. Tšekko-Slovakiassa sa-

meini pitä olla 180,000 jäsentä, jossa nykyään pitäisi olla 20,000:n joukko, joka jakautuu samoin palasiksi, kuten muullakin. Englannin virallisen "kommunistien" jäsenluvun sanotaan pudonneen kolmeen ja puoleen tuhanteen.

Amerikan Yhdysvalloissa, jossa "kommunistit" julistivat heillä olleen m. m. 600,000

Poliittikus ei liikuta tätä

työväenluokasta eräänä päivänä perustetussa farmarien ja työläisten puolueessa Chicagossa ja kaikki huomatuimmat mainarien, kutojen y. m. työläisten järjestöjen johtava aines heidän profeettaan jonkunlaisen unioiden kasvatusliiton kautta, on nykyään tuskin enempää kuin parisen tuhatta jäsentä, ja niistä suuri enemmistö jautalaisia nappikauppiaita ja suomalaisia kapulasuussa olevia väsyneitä työläisiä, farmareita ja virkailijoita. Erään viralliseksi sanotun tiedon mukaan pitäisi Amerikan "kommunisti" puolueessa olla kokonaista kolmetuhatta jäsentä, joista muut, paitsi virkailijat ja johtajat ovat sinä suhteessa samassa asemassa kuin lamppaat, että heistä villat kerittään, mutta he eivät saa edes määkiä, ellei johtajat sitä hyväksy.

Heidän toimintansa todistaa tämän kenelle tahansa. Mitään suomalaisten keskuudessa pidettävää aluekokousta tai muntakaan kokousta ei ole, jolla olisi jotain merkitystä heidän järjestötoimintaansa, jossa ei olisi joku suureudenhullu entinen talonpoika olisi asioita koskevia alustusuunnoksia lähettänyt. Sanomalehtien toimittajat eivät saa kirjoittaa riiväkään omintakeista, ellei se sisällä pelkkiä laatusanoja jostain toisen liikkeen toimitsi-

jasta tai rehellisyytensä takia heidän puolueestaan ulospotkitusta työläisestä tai sitten ylistystä puolueesta. Jokainen "edustajakokous" on pelkkä irvikuva. Edustajat ovat jo etukäteen keskukselta nimitetyt ja kaikki päätökset ovat etukäteen edustajille pistetyt tasokuihin, jotka kokouksessa hyväksytään.

Edustajat itse asiassa eivät edusta mitään missään kokouksessa. Kuvaavin esimerkki oli Clevelandissa pidetty kilpailevaa unionismia edustamaan tarkoitettu kokous, johon edustajia oli saapunut kokouksen etukäteen valittujen virkailijain kutsusta ja määräyksistä, paria lukuunottamatta. Tällä tavalla tapetaan työläisten itsealotekyky ja noudatetaan sääntöä: "Työväenluokka on, ilman kommunistisia johtajia, kuin ruumis ilman päätä". Kuudeavuotias lapsikaan ei voisi uskoa, että on olemassa sellainen otus, jolla ei ole päätä, ei siis silmiä, suuta, korvia, neuää jne., mutta joka siitä huolimatta on parhaimmistoa ja jonain päivänä, ellei sada, tekee vielä vallankumouksenkin. Eivät tätä usko nekään, jotka tuon liikkeen kerittävinä ovat, mutta heillä ei ole mitään muuta mahdollisuutta kuin pitää suunsa kiinni, tai joutuvat petturien ja vastavallankumouksellisten kirjoihin.

Kun tilanne kansainvälisesti on tarkalleen samanlainen mitä se on Amerikassa, voidaan helposti havaita, mikä seuraus tästä on. Kapi-

...eikä hikoille täällä.

talistiluokka tuntee itsensä ja riistomahdollisuutensa sitä vakiintuneemmaksi, mitä syvällisemmin työväestön itsealotekyky turmellaan sen omiin riveihin pesiytyneellä virkavaltarrolla. Taloudeilisen voimansa käyttäminen sellaiselle työläiselle, joka on saatu uskomaan,

että vain joku "viisas" juutalainen voi hänen asemaansa auttaa, on toivotonta, koska se vaatii itsealotteista toimintaa ja joukkojen omaa kontrollia, jonka "kommunistinen" liike on opettanut työläiset pitämään jonkinlaisena "vaarana".

Syyt tämänlaisiin kurjiin rappeutumisiin ja työläisten oman edun unhoittamisiin eivät suinkaan ole yksilöissä. Teollisuusunionistit sanovat, että vain palkkatyöläiset ovat kelvollisia omia asioitaan ajamaan. Työläisillä ja työnantajilla, pienemmillä tai suuremmilla, ei ole mitään yhteistä. Olemme varmoja, että jos esim. I. W. W. liitto, niin tieteellinen kuin sen oppi onkin ja sosioloihin soveltuva, olisi avannut ovensa kaikenlaisille "Pippurivitskyille" ja nappikauppiaille, olisi se rappeutunut ja menettänyt kansainvälisen työväenluokan luottamuksen. Teollisuusjärjestönä sitävastoin kun se muodostuu vain palkkatyöläisistä ja toimii vain taloudellisella alalla, on sen historia puh-

das lurjusmaisista teoista ja kirjoitettu todella, kuten on sanottu "palkkatyöläisten veripisaroidella".

Miten kauan "kommunistien" johtajien katala työ saa jatkua, riippuu siitä, miten kauan työläiset heitä elättävät, ennenkuin kapitalistinen riisto tulee opettamaan heidät ominta-koiseen luokkatoimintaan itse kontrolloimansa teollisen järjestön avulla. Älkäämme halveksiko niitä työläisiä, jotka ovat joutuneet näiden politikointsijain pelinappuloiksi. Osoitakaamme sensijaan, että heillä on paikkansa I. W. W. liitossa maailman teollisuuspalkkatyöläisten riveissä taistelemassa, ei keskenään ja johtajien lihottamiseksi, mutta oman luokansa taloudellisten etujen puolesta ja sitä tietä keräämällä voimiansa, kunnes ovat kykenevät kukistamaan riistojärjestelmän ja luomaan tilalle työläisten teollisuusjärjestöjen ohjaaman ja kontrolloiman yhteiskuntajärjestyksen.

Surukukkia

*Surukukkia kylvivät aikaseen
Mur nuoruuteni teille,
Ne tummensi tieni jo varhaiseen,
Siks' uhmani heidän heille.*

*Vieli en ollut vanha kun tunten sain
Surukukkien kalman tuoksut,
Se alkoi hiljaa — mutta varmasti vain
Murtaa onneni juoksut.*

*Vapuaalla mielellä innossain
Uhrasin voimani työssä,
Sydän puhtain sykkivi rinnassain,
Vaikka kuljinkin sorron yössä.*

*Surukukkia itse kylvänyt en.
Niitä kylvi "kunnia" ja kulta;
Ne asettivat esteitä voimillein
Ja ne riistivät toivonkin multa.*

*En uhriksi teille ryöstäjät
Alistu ainaisesti
Kasvoillenne mässääjät
Heidän Surukukkasetkin.*